

Den unge venn

Jeg kjenner en venn, som fra ungdoms
har elsket og elsker meg enn.

Ei høyde i dybde, ei død eller grav
kan skille meg fra denne venn

Han søkte meg lenge før jeg søkte ham
mens minn jeg vandret på Syndens vei
Han søkte i det gamle et villfart laus
og lausnet han søkte var meg

Han kjenner meg vel, og dog har han meg for
Guds synd, Guds brist ja Guds alt

Og under han elsker meg just som jeg er
Har selv meg ved vennens navn kalt

Da hist på Golgata han poppte fullbragt
han sonet min synd, tok min byrde på seg
De armer som da blir på korset utdakt,
de farer just syndre som jeg

Karin har selv

oversatt denne fra
svensk. hørt av svensk
mor.

Tålmodige, Guds, som så elsket min Sjel
 min Stjerne i Sørgens nat.

Som vilge når jeg i kan vilge mig selv
 og som altid har mig forstelt

Når kjæde går fra mig og jeg står i jern
 ved dørtroget udsom mig, Sirende Siren
 Da kommer han vil mig min evige væn
 og trykker mig om i sin faar

Han kommer når jordiske vænner må gå
 når væn er fornet og drang

+ han kommer når, hi velen er Sky d' og grå
 og fylde mit hjerte med sang

Og om jeg skal stige i døds skole med
 han vil ikke slippe min stjernevante hånd
 han fører min Sjel til hvile og fred
 fre gjort i fra jordloets band